

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

samt de danske repræsentanter i Det Europæiske Konvent

Resumé af formøde for de nationale parlamentarikere den 12. september 2002

Resumé af resuméet

Mødeleder Henrik Dam KRISTENSEN foreslog, at formændene for Konventets arbejdsgrupper fremover bliver inviteret til de nationale parlamentarikers formøder for at give de nationale parlamentarikere mulighed for at kommentere arbejdet i grupperne. Forslaget blev accepteret.

Af de tre præsidiemedlemmers afrapportering fremgik det, at arbejdsgruppen om nærhedsprincippet og arbejdsgruppen om EU's status som juridisk person forventes at have færdiggjort deres endelige rapporter, så disse kan diskuteres på Konventets plenarmøde den 3.-4. oktober. På dette møde vil Gisela Stuart også aflægge rapport om de foreløbige konklusioner i arbejdsgruppen om de nationale parlamenter. Denne gruppe forventes at have sin endelige rapport færdig sidst i oktober efter COSAC-mødet i København. Konventets mødeplan for 2003 foreligger, og efter denne forventes Konventet af afslutte sit arbejde i juni 2003.

I oktober præsenterer Præsidiets et dokument med forslag til en overordnet struktur for Konventets slutdokument, hvorefter et mere detaljeret forslag præsenteres til januar 2003. Det endelige dokument forventes at komme til at bestå af henholdsvis en forfatningsmæssig del og en del vedrørende politikområder.

Mødeleder Henrik Dam KRISTENSEN bød medlemmerne velkommen tilbage efter ferien med en påmindelse om, at det nu bliver nødvendigt at lægge store kræfter i konventsarbejdet, der har bevæget sig ind i en fase, hvor der skal træffes afgørelser. Dam Kristensen understregede, at hovedformålet med de nationale parlamentarikers formøde er at etablere kontakt til de nationale parlamenteres tre medlemmer af Præsidiets. Dam Kristensen foretog herefter, at et andet fast punkt på møderne fremover kan være at invitere formændene for arbejdsgrupperne til at komme og fortælle om arbejdet

i grupperne. Dette vil give samtlige medlemmer fra de nationale parlamenter mulighed for at kommentere på arbejdet i grupperne, også selv om de ikke er medlemmer.

Afrapportering fra medlemmerne af Præsidiets

Efter Konventets sommerferie har der været to præsidiemøder. Gisela STUART indledte præsidiemedlemmernes afrapportering med at fortælle om arbejdsgrupperne. Stuart fortalte, at Mendez de Vigo ville præsentere Konventet for de foreløbige konklusioner fra arbejdsgruppen om nærhedsprincippet på det efterfølgende plenarmøde, hvorefter gruppen forventes at færdiggøre sin endelige rapport, så den er klar til Konventets plenarsession den 3.-4. oktober. Også Giuliano Amatos arbejdsgruppe om EU's status som juridisk person forventes at afslutte sit arbejde til denne dato.

På vegne af arbejdsgruppen om de nationale parlamenter aflægger Gisela Stuart mundtlig rapport om gruppens foreløbige konklusioner den 3. oktober, hvorefter den endelige rapport vil være færdig ultimo oktober. Stuart understregede vigtigheden af, at gruppen først afslutter sit arbejde efter COSAC-mødet i København den 16.-18. oktober. Stuart opfordrede endvidere medlemmer fra de nationale parlamenter, der ikke er medlem af arbejdsgruppen, til også at bidrage med gode ideer til gruppens arbejde.

Endelig meddelte Gisela Stuart, at Konventets mødeplan for 2003 ville blive offentliggjort snarest, og at det ifølge denne er Konventets mål at afslutte arbejdet tidligt i juni 2003 med en ekstra dato medio juni.

Alojz PETERLE orienterede kort om proceduren med affattelse af Konventets slutdokument. Rapporterne fra arbejdsgrupperne og diskussionerne heraf er udgangspunktet for Præsidiets udkast til et slutdokument. Et dokument om den overordnede struktur i Præsidiets forslag til traktat præsenteres i oktober, hvorefter et mere detaljeret udkast med konkrete tekster præsenteres i januar 2003. Præsidiets har diskuteret flere af medlemmernes bidrag, og Peterle gav udtryk for, at disse al tid er velkomne som inspirationsbidrag, men understregede, at Præsidiets vil affatte sit eget officielle udkast.

John BRUTON tilføjede, at Præsidiets har haft en indledende diskussion om slutdokumentet. Det endelige resultat vil formentlig komme til at bestå af to dele. Den ene del om forfatningsmæssige forhold vil indeholde bestemmelser om grundlæggende rettigheder, institutioner og balancen imellem disse m.m. Den anden del vil omhandle specifikke politikområder. De to tekster vil få samme juridiske status, selv om ændringsprocedurerne for de to tekster formentlig bliver forskellige.

Generel debat og præsidiemedlemmernes svar på spørgsmål

Efter de tre præsidiemedlemmernes afrapportering kunne de øvrige medlemmer ytre sig. David HEATCOAT-AMORY startede med at opfordre medlemmerne fra de nationale parlamenter til at arbejde mere sammen og arbejde henimod en model, hvor de nationale parlamenter inddrages i beslutningsprocessen på et tidligt stadium.

Der udspandt sig efterfølgende en mindre debat om det af Valéry Giscard d'Estaing fremførte forslag om en kongres med repræsentanter fra de nationale parlamenter og medlemmer af Europa-Parlamentet. Pierre LEQUILLER fra Frankrig fremhævede Giscard's forslag som en god idé, der giver mulighed for at inddrage de nationale parlamenter i nogle af EU's beslutninger. I modsætning hertil fremhævede Proinsais DE ROSSA, at ideen om en sådan kongre damental misforståelse, da skabelse af et sådant dobbelt system af parlamenter blandt andre ulemper vil medvirke til at skabe tvivl om, hvem der er ansvarlig for den europæiske lovgivning. De Rossa pointerede, at de nationale parlameters primære opgave må være at kontrollere deres respektive regeringers EU-politik. John BRUTON påpegede, at forslaget om en kongres ikke er et forslag fremsat af Præsidiets, men af Konventets formand. Bruton tilføjede, at så vidt han havde forstået på artiklen i Le Monde, hvor forslaget var fremsat, var det ikke meningen, at kongressen skulle deltage i lovgivningsprocessen på samme vis som Europa-Parlamentet, men John Bruton afsluttede med at konstatere, at det ikke var hans opgave at forsvare forslaget.

Lord MACLENNAN OF ROGART kommenterede Konventets arbejdsproces, idet han påpegede, at det vil bremse Konventet, at der først til januar bliver nedsat arbejdsgrupper, som eksplicit skal kigge på institutionerne, når hver eneste af de hidtil nedsatte arbejdsgrupper allerede har beskæftiget sig med institutionelle forhold. De detaljerede diskussioner bliver udsat og efterlader vigtige spørgsmål til diskussion i sidste øjeblik. Denne fremgangsmåde fungerer måske i forbindelse med regeringskonferencer, men i Konventet, hvor der er mere end 100 deltagere, vil dette resultere i, at det bliver vanskeligt at opnå konsensus, og at der vil være synspunkter, som der ikke bliver taget højde for. John BRUTON kunne godt se risikoen for, at Konventet kommer til at afslutte en del af sit arbejde i december og opstarte en anden del i januar, uden at der er en tilstrækkelig sammenhæng i dette forløb. Imidlertid påpegede Bruton, at der er behov for først at se på, hvilke spørgsmål der skal besvares, hvorefter der må ses på, hvordan disse besvares.

Peter SKAARUP var også af den opfattelse, at det er vigtigt, at de nationale parlamenter har en rolle at spille i fremtiden. Skaarup nævnte, at i den danske europaudvalgsmodel inddrages Folketingets Europaudvalg først sent i processen, hvor udvalget har muligheden for at undlade at give regeringen mandat. Det er derfor vigtigt at finde frem til en procedure, som inddrager de nationale parlamenter tidligt i processen, før beslutningerne træffes. Wim VAN EEKELLEN fra Holland var ikke enig med Peter Skaarup. Han mente, at det inden for de eksisterende rammer er muligt at involvere de nationale parlamenter i beslutningsprocessen. Han fremhævede i den forbindelse, hvordan også det hollandske parlament modtager notater fra regeringen om EU-forslag, og hvordan parlamenterne på denne måde er orienteret om sagerne på et tidligt tidspunkt og kan vælge at engagere sig i dem, hvis de ønsker det.

Wim van Eekelen uddelte også en røffel til gruppen af nationale parlamentarikere som sådan. Van Eekelen gav udtryk for, at det er på tide, at gruppen kommer videre fra lyttefasen og begynder at diskutere på basis af tekstforslag. Der er behov for at komme frem til operationelle konklusioner. Van Eekelen havde svært ved at se meningen med de nationale parlamentarikers formøder og anmodede om, at gruppen kunne nå frem til en form for midlertidige konklusioner, der kan lette diskussionerne. Som svar på dette pointerede mødeleder Henrik Dam KRISTENSEN, at det danske formandskab for gruppen af nationale parlamentarikere i forbindelse med formøderne anser det som sin primære opgave at etablere gode kontakter til de tre præsidiemedlemmer og derudover at få en dialog i gang med formændene for arbejdsgrupperne.

Jürgen MEYER fra Forbundsdagen kritiserede, at det først bliver i januar, at et mere detaljeret udkast til traktat præsenteres. Efter Meyers opfattelse vil der være alt for lidt tid til at diskutere ændringer til dette forslag. John BRUTON erkendte, at der, efter forslaget er fremsat, vil blive tale om en særdeles presset periode.

Meyer pointerede også, at efter hans opfattelse bør de nationale parlamenter ikke falde for fristelsen til at forsøge at opnå løsninger på europæisk plan, som det ikke er lykkedes dem at opnå på nationalt plan. De nationale parlamenter bør kæmpe på nationalt niveau for indflydelse, og hvis dette ikke lykkes skal de ikke forsøge at finde løsninger på europæisk plan.

Henrik Dam KRISTENSEN opsummerede som afslutning på indlæggene, at der efter hans opfattelse er to centrale elementer i forbindelse med de nationale parlamenter. For det første må det være op til de enkelte nationale parlamenter selv at træffe beslutning om, hvordan kontrollen med deres respektive regeringer skal udføres. Derefter er det vigtigt, at der skabes rum til, at de nationale parlamenter kan manøvrere og selv diskutere forslagene, så der ikke træffes beslutninger på bureaukratisk niveau.

Gisela STUART talte afslutningsvis om arbejdet i arbejdsgruppen om de nationale parlamenter. Når arbejdsgruppen om nærhedsprincippet har afsluttet sin rapport, vil arbejdsgruppen om de nationale parlamenter fremsætte kommentarer hertil. Gisela Stuart fremhævede endvidere, at gruppen om de nationale parlamenter har haft gode diskussioner om forskellige modeller for parlamentarisk kontrol med regeringernes EU-politik, og at det var hendes opfattelse, at gruppen snart vil nå frem til en ramme for, hvad der kræves for at have en effektiv kontrol. Stuart understregede, at det, når det kommer til stykket, er

op til hvert enkelt nationalt parlament selv at træffe beslutning om, hvordan kontrollen skal udføres. Det, som Konventet vil se på, er, hvilke rammer - specielt i forhold til informationskrav - der er nødvendige for at udføre en effektiv parlamentarisk kontrol af regeringernes EU-politik.

Henrik Dam KRISTENSEN nævnte afslutningsvis, at formænd for arbejdsgrupperne fremover vil blive inviteret til de nationale parlamentarikers formøder. Herefter blev mødet hævet.

Med venlig hilsen

Marianne Treumer Andersen